

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਲ. ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ-ਹੁਕਮ ਚੰਦ
ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1952 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 114 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

195

June, 2nd

ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ ਐਲਐਕਸਐਕਸ)—
ਸੈਕਸ਼ਨ 36—ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ
ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ—'ਚਾਹੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਂ . ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ (LXVII ਆਫ 1950), ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਸਬੰਧਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ—ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ
ਜਾਵੇ।

(1) 1942 (1) AER 587

ਵੀ.ਆਰ. ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਕੇ.ਆਰ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਨੋਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।
20,000 ਅਤੇ ਜਨਾਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਾਨ - ਰੁਪਏ। 5,000 14 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਕਰਕੇ
ਪੁਨੋਟ 'ਤੇ ਐੱਲ . ਕੇ.ਆਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਧੀਨ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦੇ LXX) ਦੀ ਧਾਰਾ 10, 28 ਜੁਲਾਈ,
1952 ਨੂੰ. ਵੀ.ਆਰ. ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਆਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ
ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਇਨਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ ਆਫ ਸੂਟਸ) ਐਕਟ, 1948 (1948
ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੇ ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 8
ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ
ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ (1950 ਦਾ LXVIII)। 1950 ਦਾ ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ
ਗਈ ਧਾਰਾ 8 ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਧਾਰਾ 8 ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ
ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ v ਦਾ।

ਦ ਕਈਨ ਬਨਾਮ ਸਟਾਕ (1), ਆਰ . ਬਨਾਮ ਮੇਰੀਓਨੇਬਸ਼ੀਰ (2), ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਹੋਰ
(3), ਅਤੇ ਦ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (4) ਨੇ

ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤੇ.

ਸ੍ਰੀ ਡੀ ਪੀ ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ- 1\$51 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ. ਸੋਢੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ।

ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫਰਮ ਰਾਮ-ਹੁਕਮ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਸੰਦਾ 19 ਚੰਦ ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 20,060 ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ 1946 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਰਾਮ ਨੇ 14 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ 5,000 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ। 28 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10, ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ, * 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ * ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

36. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀਮਾ/ਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ

(b) * * * * *

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਸਟੂਟਸ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ

ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

1948 ਦੇ ਅਸਲ ਐਕਟ XLVII ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 4 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 v «• ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ-

ਰਾਮ-ਹੁਕਮ

ਚੰਦ ਅਤੇ •

"8. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਾਧਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 Kapur, J. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। "

9 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1950 ਦਾ ਐਕਟ LXVIII, ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"8. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਾਧਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ IX), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-

(a) ♦

(b) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ' *

ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ- ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਡਿਸਪਲੇਕ ਐਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ)। ਸੋਧ ਐਕਟ, 1950, .

ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ v- ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। " ਪੱਕਾ ਵਿਸਾਖੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ 31 ਮਾਰਚ ਰਾਮ-ਹੁਕਮ 1952 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਚੰਦ ਅਤੇ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ '36, 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVH ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1950 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸੀ। ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ. 1950 ਦਾ ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਨਾ 406 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਇਕ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੂਜੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। "

ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ *The Queen v. ★ ਸਟਾਕ (1)*, ਅਤੇ *R. v. Merionethshir (2)*, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ * ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਨੂੰਨ. ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ. ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਵਿੱਚ ਬੀਤਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਦ *ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਵਿੱਚ ਕਵੀਨਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਵਾਈਨ ਐਡ ਬੀਅਰਹਾਊਸ ਐਕਟ, 1869 (ਸੀ.27) ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਕਨਸੋਲੀਡੇਟਿਡਨੀ ਐਕਟ ; ^ 112 Sch VII

U) 112 ER 892 .

(1844) 6 QS 334

(2)

(3) **(1873) LR 8 QB 148**

ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਆਰਟਰ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Alehouse ਐਕਟ ਵਿੱਚ. 1828 (ਸੀ. 61), ਕੀ ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਅਤੇ

ਚੰਦ ਐਂਡ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਐਕਟ, 1872 (ਸੀ. 24) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ -ਰਾਮ-ਹੁਕਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਐਕਟ, 1828 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ -----ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਰਹੀਆਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਾਈਨ ਅਤੇ "ਬੀਅਰਹਾਊਸ ਐਕਟ. 1869 (ਸੀ. 27) ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (1) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।"

ਦ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਡਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਟਿਡ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; 'ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਂਡ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ', ਤੀਸਰਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸਫੇ 349-50 ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਰੂਪ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਚਲਦਾ ਹੈ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ * * ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ , ਇਸ ਲਈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ; ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਇਸਦੀ ਅੱਲਾਦ ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟਿੰਗ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। "

ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 'ਐਕਟ 'ਚ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਲੋਕਲ ਐਕਟ ਵਿਚ ਬਨਾਮ ਲੋਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਜਿਸਦਾ ਫਰਮ ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਸੁਧਾਰ ਰਾਮ-ਹੁਕਮ ਐਕਟ 1911 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 1894 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਚੰਦ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1921 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 1948 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਥਾਂ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ 1951 ਦਾ ਐਕਟ LXX, ਸੰਦਰਭ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬਸਟੀਟਿਊਟਡ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

(1) (1873) L.R. 8 Q.B. 146

(2) I.L.R. 59 Cal. 55, 66

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।
 , ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ- 4

ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ 29 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ